ל"ח סי׳ מקעה סעיף ח: "ג ב מיי׳ שם הלכה יג

. סעיף ה: ד ג מיי׳ שם הלכה

:טוש"ע שם סעיף ט

לעזי רש"י

בונמל"ט [בו"ן מלנ"ט].

דלקת מוגלתית בשקדים.

ל) ב"ב לא:, ב) [ר"ף ורא"ף ל"ג המי די מיבות],
 ג) [ע' בערוך ערך סקמיון],
 ד) ס"א מעלות, ה) [יומא סד.], ו) [ג"ל (ב"ל,

הגהות הב"ח (א) גם' ושכיחה בלורתה ארבעה סאין בסלע ולא שכיחא כפנא: (ב) שם ת"ר כו' ושיחין ומערות בפרום החג ואם איו להם מים כל"ל ותיבות אפילו ותיבת על כולן נמחק: (ג) שם שני וחמישי ושני וכולן אין מתריעין עליהן וחיבת ועל נמחק: (ד) שם רחיים נמחק: (ד) שם רחיים טוחנות מן הכור כמה שטוחנות מן כו׳ אוכלת מן הכור כמה שאוכלת מן המב: (כ) רש"י ד"ה מקינת אל מדינתא דצריכין להוליך: (ו) ד"ה כפנא כו׳ מ"ר הס"ד: (1) ד"ה דאמיא מי לאילני הס״ד: (**ה**) ד״ה בפרוס הפסח בימי הפסח הס"ד ואח"כ מה"ד על דורות ורו׳ ושווית הח"ד ואח"כ מה"ד בפרום ותיבת אפילו נמחק: (ט) ד"ה אם מפינו נמחן: יכו ירו מס אין להס מים לשתות מתריעין אפי׳ קודם פרוס החג: (י) ד"ה בזמן כו׳ דמתים נה: (כ) ד"ה למה הוא דומה פרנסתו של כל השבה כולה: (ל) ד"ה נמנאת כו' שהיו טרשים כולעין מן המיעוט כולעין מנשבת : המיעוט כולעת מו הרוב ומי ד"ה נמנאת עיסה כו' מן העיסה הס"ד ומה"ד טוחנות מן הקב אף גשמים כו': (נ) ד"ה ה"יו מימיו מרובין מים אינן כליו כו' מימיו מועטיו מימיו כלין והטיט חינו

הגהות הגר"א

[א] גמ' ומערות בפרוס

הסג ואס אין כוי כלייל

(וכ"ה בכי"ף ורא"ש

ובתוספתא ומלת אפי

ניתא גם בנתי דפוס ישן:

[ב] רש"י דייה אפילו.

למחקה: [ג] שם דייה אס

אין כוי אפי קודס לפרוס

אין כוי אפי קודס לפרוס

אין כוי אפי קודס לפרוס

הגהות מהר"ב רנשבורג א] רש"י ד"ה נפרוס הפסח. ניתי הפסח הוא

:קה״ק

רבינו גרשום

מדינתא ממדינתא כפנא.
כשצריכין להביא מים
ממדינה למדינה זו הוא
מימן רעב. סאה בסלע
ושכיהא בצורתא ד' סאין
בסלע ולא שכיהא. אע"ג
דלא הוה יוקר, הואיל ולא
שכיחא הור יוקר, הואיל ולא

בלורסא. בצורת היא זו ולא רעב הואיל ויכולין לישא בספינות: מדינסא אמדינסא. (ה) ולריכין להוליך ממדינה למדינה על ידי חמרים: כפנא. רעב ורעב קשה מבצורת לפי שאי אפשר להביא בשופי מ״ר (י). לשון אחר נהרא אנהרא אם יבש מעיין זה ולריך להסב מעיין אחר בכאן אי נמי להמתין עד שיגדל נהר אחר ויבא כאן בצורת הוא זה: מדינסא אמדינסא. אם יבשו כל הנהרות שבחוך העיר אחר בכאן אי נמי להמתין עד שיגדל נהר הוא זה תקיפא מבצורתא: מאה בסלע ושכיחא. כי זבני סאה של חיטין בסלע דהיינו יוקר ולריכין להביא מים מעיר אחרת. כפנא רעב הוא זה תקיפא מבצורתא: מאה בסלע ושכיחא. כי זבני סאה בל הנות בכל עת בצורתא:

מעות ביוקר. אין מעות מלויות להן: נהירנת. אני זוכר: מדלים איסר. מאין מעות: דחמיה ניחה. ואמרינן בפירקא דלעיל (דף ג:) מיטרא ניחא לפירי ולתבואה ומיטרא רזיא לאילני (ז) דאמיא ניחא לפירי ואתיא רזיא לאילנות: בשפיכותא. בכח גדול יותר מדאי דאינה טובה לא לזה ולא לזה. שוב אמר רבי שפיכותא מטר דק ועבה יותר מדאי לאילני לא מהניא דלאו רזיא היא ללמחים נמי לא שהגשמים מרובין באין ושוטפין אותן: (ח) בפרום הפסח. בימי הפסח א]. על בורות שיחין ומערות אם לא ירדו להן גשמים: [=] אפילו בפרום החג. להשקות זרעים ואת בהמתם: אם אין להם (ש) לשתות מתריעין וכו'. אפילו [ג] בפרום החג דימות החמה גינהו אפילו הכי מתריעין משום דכולן לריכות לשתות: וכולן. כל אלו: בהיפרכיא שלהן. באותו מלכות שכלו שם מי בורות שיחין ומערות: ואסכרא. בונמל"ט בלע"ז פעמים שנקבע בתוך פיו של אדם ומת. לשון כי יסכר פי דוברי שקר (תהלים סג) והיא סרונכהי) מיתה משונה: בומן שיש בה מיתה. שהיא י משולחת מהלכת ומתים בה: על הגובחי. שמכלה את התבואה כל שהוא אפילו לא נראה אלא קלת בידוע שעתידין לבוא לרוב. אבל חגב כל שהוא מצוי הוא ואינו מכלה כל כך כארבה: בשאר שני שבוע. דשמיטה אבל בשמיטה לא דהפקר נינהו: אפילו בשביעית. כל שעה לריכין לשתיה ואע"פ שהגשמים מועילין לקרקע בשביעית: רבן שמעון בן גמליאל אומר. מתריעין על האילנות ואף על הספיחין של שביעית שאינן חשובין כל כך: למוקין. שיורדין בקושי מלשון ושדיים לומקים (הושע ט): למה הוא דומה. פרנסתו של כל (י) השבת כולה: נחפת כתקנה. שיש לו פנחי לחפותה: פרנסתו בבת אחת. פרנסת כל השנה וטוחן אותה ביחד: נמלאת רחיים במה שאוכלת מן הכור כו'. שכן דרך שמשתייר מן הקמח ברחיים. וכן כשהגשמים יורדין מרובים ומרביעין את הארץ ומה שהיו טרשים בולעים מן (0) הרוב בולעין מן המיעוט ומה שהרוח מנשבת ובולעת מן הרוב בולעת מן

המיעוט: נמצחת עיסה. עריבה

שלשין בה את הבלק שמשתייר בשוליה

בצורתא מדינתא אמדינתא כפנא וא"ר חנינא מאה בסלע ושכיחא בצורתא ארבעה (b) ולא שכיחא כפנא א"ר יוחנן לא שנו אלא בזמן שכיחא כפנא א"ר יוחנן לא שנו אלא בזמן שהמעות בזול ופירות ביוקר אבל מעות ביוקר ופירות בזול מתריעין עליה מיד דא"ר יוחנן b) נהירנא כד הוו קיימי ד' סאין בסלע והוו נפישי נפיחי כפן במבריא מדלית איסר: ירדו לצמחין אבל לא לאילן: בשלמא לצמחים ולא לאילן משכחת לה דאתא ניחא ולא אתיא רזיא לאילן ולא לצמחין דאתיא

רזיא ולא אתיא ניחא לזה ולזה אבל לא לבורות ולא לשיחין ומערות משכחת לה דאתיא רזיא וניחא ס מיהו שובא לא אתיא אלא הא דתניא ירדו לבורות לשיחין ולמערות אבל לא לזה ולזה היכי משכחת לה דאתיא בשפיכותא ת"ר א מתריעין על האילנות בפרום הפסח על הבורות ושיחין 🗷 ומערות כּ אפילו בפרום החג ועל כולן אם אין להן מים לשתות מתריעין עליהן מיד ואיזהו מיד שלהן שני וחמישי ושני (ב) ועל כולן אין מתריעין עליהן אלא באפרכיא שלהן - ואסכרא בזמן שיש בה מיתה מתריעין עליה בזמן שאין בה מיתה אין מתריעין עליה י ומתריעין על הגובאי בכל שהוא רבי שמעון בן אלעזר אומר אף על החגב ת"ר מתריעין על האילנות בשאר שני שבוע על הבורות ועל השיחין ועל המערות אפילו בשביעית רשב"ג אומר אף על האילנות בשביעית מפני שיש בהן פרנסה לעניים תניא אידך מתריעין על האילנות בשאר שני שבוע על הבורות על השיחין ועל המערות אפילו בשביעית רבן שמעון בן גמליאל אומר אף על האילנות מתריעין על הספיחין בשביעית מפני שיש בהן פרנסה לעניים תניא א"ר אלעזר בן פרטא מיום שחרב בית המקדש נעשו גשמים י צימוקין לעולם יש שנה שגשמיה מרובין ויש שנה שגשמיה מועמין יש שנה שגשמיה יורדין בזמנן ויש שנה שאין גשמיה יורדין בזמנן שנה שגשמיה יורדין בזמנן למה הוא דומה לעבד שנתן לו רבו פרנסתו בא' בשבת נמצאת עיסה נאפית כתיקנה ונאכלת כתיקנה שנה שאין גשמיה יורדין בזמנן למה הוא דומה לעבד שנתן לו רבו פרנסתו בע"ש נמצאת עיםה נאפית שלא כתיקנה ונאכלת שלא כתיקנה שנה שגשמיה מרובין למה הוא דומה לעבד שנתן לו רבו פרנסתו בבת אחת נמצאו ריחים מוחנות מן הכור 🕫 מה שמוחנות מן הקב ונמצאת עיםה אוכלת מן הכור כמו אוכלת מן הקב שנה שגשמיה מועמין למה הוא דומה לעבד שנתן לו רבו פרנסתו מעם מעם נמצאו ריחיים מה שטוחנות מן הכור טוחנות מן הקב נמצאת עיסה כמה שנאכלת מן הכור אוכלת מן הקב ד"א בזמן שגשמיה מרובין למה הוא דומה לאדם שמגבל את הטיט אם יש לו מים רבים מים אינז כליז והמיט מגובל יפה אם יש לו מים מועטין מים כלים והמים אינו מתגבל יפה ת"ר פעם אחת עלו כל ישראל לרגל לירושלים ולא היה להם מים לשתות הלך נקדימון בן גוריון אצל אדון אחד אמר לו הלויני שתים עשרה י' מעיינות מִים לעולי רגלים ואני אתן לך שתים עשרה עינות מים ואם איני נותן לך הריני נותן לך שתים עשרה ככר כבף וקבע לו זמן כיון שהגיע הזמן ולא ירדו גשמים בשחרית שלח לו שגר לי או מים או מעות שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי זמן כל היום כולו שלי הוא בצהרים שלח לו שגר לי או מים, או מעות שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי שהות ביום במנחה שלח לו שוגר לי או מים או מעות שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי שהות ביום לגלג עליו אותו אדון אמר כל השנה כולה לא ירדו גשמים

מן העיסה (מ) אף גשמים כשיורדין מעט מעט נבלעין בטרשין ואין מרביעין את הארץ: ה״ג **מימיו מרובין (b) אינן כלין וטיט מחגבל יפה מימיו** מוש**טין הטיט אינו מחגבל יפה.** מים אינן כלין ויוכלו לגבל טיט הרבה כמה שירלה: **נקדימון בן גוריון.** עשיר גדול היהי⁰: **ואני אחן לך י״ב מעיינות מים.** כלומר שירדו גשמים ויתמלאו כל המעיינות מים. אותן מעיינות לא היו נובעין מים כל כך ואינן מתמלאין מאיליהן כשאר מעיינות: ועכשיו ועכשיו

נהירנא, פירוש " (זכור) אני: בהפרביא שלהן. פי' באותו מלכות:

רבן שמעון כן גמליאל אומר אף על האילנות בשביעית מפני שיש בהם פרנסה לעניים. פי׳ הס הספיחים היולאין מהן ול״ל לסבר כמ״ד (פסחים דף ול:) ספיחי זרעים אסור דהיינו ר׳ עקיבא מדקאמר על האילנות ולא קאמר על הספיחים: נקדרה

מוסף רש"י נהירנא. זכורני (רשב"ם ב"ב צא:). מדלית איסר.

רבינו חננאל

לחנות בו לחם וחוח.

בצורת, כלומר עצירת מטר. מדינה להביא ממדינה אחרת, רעב. אמר ר' יוחנן לא שנו אלא שהמעות בזול ופירות . ומרויחין בני אדם, אבל מעות ביוקר מתריעיז מיד. וא״ר יוחנן נהירא דהוו ד׳ סאין בסלע . בטבריא והוו נפישי נפיחי צמחים, הבאים בניחותא. גשמי אילז, היורדיז ברזיא. לא לאילן ולא לזרעים אלא לבורות, כגון דנחתי שוטפים בשפיכותא, ויורדים בבורות **ת"ר** . בפרוס הפסח ועל מי בורות בפרוס הפסודועל מייבודות שיחין ומערות בפרוס החג ועל כולן אין מתריעין עליהן אלא באיפרכיא שלהן. כלומר אנשי מקום בלבד. ואם אין להם מים לשתות מתריעין עליהן מיד שני וחמישי ושני. ועל האסכרה כל זמן שהיא ממיתה. ומתריעין על הגובאי ועל החגב, ובאילנות ובספיחים באריכית, מפני שיש בהן פרנסה לעניים. ר' אלעזר בן פרטא אומר מיום שחרב . בית המקדש לא ירדו גשמי [וכו׳] באחד בשבת כו'. נמצאו וריחיים: טוחניו מו הכור שנשארת מן הקב, וכך העריבה ובסיבותיה מן המעט כמו מן הרב. וכן בהגבלת הטיט, אם יש לו מים בבת אחת כדי גיבול שופך ומגביל, ואם אין לו שבידו, ועד שיבואו אחרים יבשו הללו. וכאילו לא שפך בהן כלום. ^{ל)}כך סוגיא כו׳. **תנו רבנן פעם** אחת עלו ישראל לחג ולא היה להם מים לשתות הלך נקדימון כו'.

א) אולי ל"ל כולה סוגיא

שכיות הוכי, ניתא ורויא, מיהו טובא לא אתא דליהוי לבורות לשיחין ולמערות. היכי משכחת לה. כיון דאתא לבורות היינו רויא, היינו לאילן. דאתיא בשפיכותא. דהוי טפי מרויא, דלא ניתא לאילן אלא לבורות. באיפרטיא. האיפר של א לא לבורות. באיפרטיא שלהן. באותן שכונות שצריכין להן. בשאר שני שבוע אבל לא בשביעית. נשנו מי דואיל ואין אוכלין פירות הגדילין בשביעית. מפני שיש בהן צדקה לעניים. דעניים אוכלין פירות הגדילין בשביעית. נשנו מי גשמים מצומקין. שאין באין בשפע. נמצא ריחים [כמו] שאוכלות מן הקב אוכלות מן הכור. כלומר, שאין קולטין הריחים מן הכור קמח יותר מן הקב, דהיינו תקנתו. נמצאת עיסה. שאין העריבה אוכלת מן העיסה מן הכור יותר מן הקב.